AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 624/2007/EK HATÁROZATA

(2007. május 23.)

a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2013) létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) Az elkövetkezendő évek során a Közösség legjelentősebb célkitűzése a lisszaboni stratégia újraindításában is tükröződő növekedés-, illetve munkahelyteremtés. A vámügyi területen létrehozott korábbi programok – különösen a közösségi vámügyi cselekvési program (Vám 2007) (a továbbiakban: Vám 2007) elfogadásáról szóló, 2003. február 11-i 253/2003/EK európai parlamenti és tanácsi határozat ([3]) – jelentős mértékben hozzájárultak a vámpolitika általános céljainak eléréséhez. Ezért helyénvaló az említett programok keretében megkezdett tevékenységeket folytatni. Az új programot (a továbbiakban: a program) hat évre kell létrehozni annak érdekében, hogy időtartama igazodjon az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásban ([4]) foglalt többéves pénzügyi keret időtartamához.

(2) A vámigazgatások kulcsszerepet töltenek be a Közösség érdekeinek, különösen pénzügyi érdekeinek védelmében. Ezenkívül ezek a Közösség polgárai és gazdasági szereplői számára azonos szintű védelmet biztosítanak a Közösség vámterületének minden olyan pontján, ahol vámkezelési alakiságokat végeznek. Ebben az összefüggésben a Vámpolitikai Csoport által meghatározott stratégiai politika célja annak biztosítása volt, hogy a nemzeti vámigazgatások olyan hatékonyan és eredményesen működjenek, és a változó vámügyi környezet követelményeinek úgy tegyenek eleget, mintha egyetlen igazgatásként lépnének fel. Ezért lényeges, hogy a program következetes legyen és támogassa az általános vámpolitikát, továbbá az is, hogy a program támogassa a Bizottság és a tagállami vámigazgatások vezetőit és azok képviselőit tömörítő Vámpolitikai Csoportot. A program végrehajtását ezért a Bizottságnak és a tagállamoknak a Vámpolitikai Csoport által kidolgozott közös politikán belül kell összehangolniuk és megszervezniük.

(3) A vámügyi fellépés során elsőbbséget kell biztosítani az ellenőrzések és a csalás elleni tevékenységek javításának, minimalizálva a vámjogszabályok betartásának gazdasági szereplőkre háruló költségeit, biztosítva az áruk külső határokon történő ellenőrzésének hatékony irányítását és a nemzetközi ellátási lánc biztonsága és védelme tekintetében az Európai Unió polgárainak védelmét. A Közösségnek ezért saját hatáskörben képesnek kell lennie a tagállamok vámigazgatásai tevékenységének támogatására, és teljes mértékben ki kell használni a közösségi jogszabályok által előírt kölcsönös igazgatási együttműködési és segítségnyújtási lehetőségekből adódó előnyöket.

(4) A tagjelölt országok csatlakozási folyamatának támogatása érdekében ezen országok vámigazgatásai számára biztosítani kell a megfelelő támogatást ahhoz, hogy képesek legyenek a közösségi jogszabályok által előírt valamennyi feladat végrehajtására a csatlakozás időpontjától, beleértve a jövőbeli külső határok igazgatását is. Ezért a program nyitva kell hogy álljon a tagjelölt és a potenciális tagjelölt országok előtt is.

(5) Az európai szomszédsági politikában részt vevő országokban végrehajtandó vámügyi reformok támogatása érdekében bizonyos feltételek mellett helyénvaló rendelkezni azok részvételi lehetőségéről a program kiválasztott tevékenységeiben.

(6) A kereskedelem fokozódó globalizációja, az új piacok kialakulása, valamint az áruk mozgási módjában és sebességében bekövetkezett változások a vámigazgatások számára szükségessé teszik a kapcsolatok megerősítését egymás között, valamint az üzleti vállalkozásokkal, a jogászi és tudományos körökkel, illetve a külkereskedelem egyéb szereplőivel. A programnak az említett köröket képviselő személyek vagy jogalanyok számára lehetővé kell tennie, hogy szükség esetén részt vehessenek a programhoz kapcsolódó tevékenységekben.

(7) A biztonságos, számítógépes alapú transzeurópai kommunikációs és információcsere-rendszerek, amelyeknek a finanszírozása a Vám 2007 keretében történik, a Közösségen belüli vámügyek működése szempontjából elengedhetetlenek a vámigazgatások közötti információcseréhez, és ezeket ezért továbbra is támogatni kell a program keretében.

(8) A Közösség által a korábbi vámügyi programok során szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy a különböző nemzeti igazgatások vámtisztviselőinek olyan közös szakmai tevékenységekben való részvétele, mint a legjobb

([1]) HL C 324., 2006.12.30., 78. o.

([2]) Az Európai Parlament 2006. december 12-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. április 16-i határozata.

([3]) HL L 36., 2003.2.12., 1. o. A 787/2004/EK határozattal (HL L 138., 2004.4.30., 12. o.) módosított határozat.

([4]) HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

gyakorlatok összehasonlító elemzése (benchmarking), projektcsoportok, szemináriumok, szakmai műhelyek, munkalátogatások, képzések és monitoring, jelentős mértékben hozzájárul e programok céljainak eléréséhez. E tevékenységeket ezért folytatni kell, ugyanakkor szükség esetén lehetőséget kell teremteni újabb eszközök kidolgozására az esetlegesen felmerülő igények hatékonyabb kielégítése érdekében.

(9) A vámtisztviselőknek megfelelő nyelvtudásra van szükségük ahhoz, hogy a programban együttműködhessenek és részt vehessenek. Tisztviselőik megfelelő nyelvi képzésének biztosításáért a részt vevő országok felelnek.

(10) A Vám 2007 félidős értékelése megerősítette, hogy szükség van – mind az egyes igazgatások között, mind az igazgatások és a Bizottság között – az információk és az ismeretek cseréjének strukturáltabb megszervezésére, valamint a program keretében szervezett események során szerzett ismeretek egységesítésére. Ezért a program keretében különös figyelmet kell fordítani az információk megosztására és a tudásmenedzsmentre.

(11) Bár a program céljainak megvalósításáért elsősorban a részt vevő országok felelnek, a program keretében folytatott tevékenységek összehangolásához, valamint az infrastruktúra és a szükséges ösztönzés biztosításához közösségi fellépésre van szükség.

(12) Mivel e határozat céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a fellépés léptéke és hatása miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

(13) Ez a határozat a program teljes időtartamára meghatároz egy olyan pénzügyi keretösszeget, amely az éves költségvetési eljárás során a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 37. pontja szerinti elsődleges hivatkozási alapot jelenti a költségvetési hatóság számára.

(14) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal [1] összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A program létrehozása

(1) A vámügyi területen a belső piac hatékony működésének biztosítása érdekében a tagállamok fellépésének támogatására és kiegészítésére létrejön a „Vám 2013” elnevezésű többéves vámügyi közösségi cselekvési program (a továbbiakban: a program) a 2008. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időszakra.

(2) A program a következő tevékenységekből áll:

a) kommunikációs és információcsere-rendszerek;

b) legjobb gyakorlatok összehasonlító elemzése (benchmarking);

c) szemináriumok és szakmai műhelyek;

d) projektcsoportok és irányítócsoportok;

e) munkalátogatások;

f) képzési tevékenységek;

g) monitoring;

h) a program céljainak megvalósításához szükséges bármilyen egyéb tevékenység.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „igazgatás”: a részt vevő országok vámigazgatásért és vámügyi tevékenységekért felelős hatóságai és egyéb szervei;

2. „tisztviselő”: az igazgatás tagja.

3. cikk

A programban való részvétel

(1) A részt vevő országok a tagállamok és a (2) bekezdésben említett országok.

(2) A programban a következő országok vehetnek részt:

a) az előcsatlakozási stratégiákban részes tagjelölt országok, a megfelelő keretmegállapodás és a társulási tanácsi határozatok által az ezen országok közösségi programokban való részvételére megállapított általános alapelvekkel és feltételekkel összhangban;

b) a lehetséges tagjelölt országok, a közösségi programokban való részvételükre vonatkozó keretmegállapodások létrehozását követően ezen országokkal meghatározandó rendelkezésekkel összhangban.

[1] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

(3) A programban részt vehetnek az európai szomszédsági politika egyes partnerországai is, amennyiben a megfelelő jogszabályokat és igazgatási módszereket kellő mértékben közelítették a közösségi jogszabályokhoz és igazgatási módszerekhez, a közösségi programokban való részvételükre vonatkozó keretmegállapodások létrehozását követően az említett országokkal együtt meghatározandó rendelkezésekkel összhangban.

(4) A részt vevő országokat a megfelelő igazgatás tisztviselői képviselik.

4. cikk

Általános célok

(1) A programot úgy kell kialakítani, hogy biztosítsa a következő általános célok elérését:

a) a vámügyi tevékenységek megfeleljenek a belső piac szükségleteinek, beleértve az ellátási lánc biztonságát és a kereskedelem könnyítését, valamint támogassák a növekedési és foglalkoztatási stratégiát;

b) a tagállamok vámigazgatásai feladataik elvégzése során olyan hatékonysággal működjenek együtt és teljesítsenek, mintha egyetlen igazgatás részét képeznék, a Közösség vámterületének minden pontján azonos eredményeket hozó ellenőrzéseket biztosítva és támogatva a jogszerű üzleti tevékenységet;

c) a Közösség pénzügyi érdekeinek szükséges védelmét;

d) a biztonság és a védelem fokozását;

e) készítsék fel a 3. cikk (2) bekezdésében említett országokat a csatlakozásra, többek között az érintett országok vámigazgatásaival folytatott ismeret- és tapasztalatcsere révén.

(2) A vámpolitika közös megközelítését folyamatosan hozzá kell igazítani a Bizottság és a tagállamok közötti partnerségben bekövetkezett új fejleményekhez a Vámpolitikai Csoporton belül, amelyet a Bizottság és a tagállamok vámigazgatásainak vezetői vagy azok képviselői alkotnak. A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Vámpolitikai Csoportot a program végrehajtásával kapcsolatos intézkedésekről.

5. cikk

Különös célok

A program különös céljai a következők:

a) a gazdasági szereplőkre háruló adminisztrációs terhek és megfelelési költségek csökkentése a vámrendszerek és vámellenőrzések egységesítésének és egyszerűsítésének javításával, valamint nyílt és átlátható együttműködés fenntartása a kereskedelmi szereplőkkel;

b) a legjobb gyakorlatokra vonatkozó munkamódszerek meghatározása, kifejlesztése és alkalmazása, különösen a vámkezelés előtti valamint az utólagos pénzügyi vizsgálat, a kockázatelemzés, a vámellenőrzések és az egyszerűsített eljárások területén;

c) a tagállamok vámigazgatásai teljesítményének mérésére szolgáló rendszer fenntartása hatékonyságuk és eredményességük javítása érdekében;

d) a szabálytalanságok megelőzését célzó intézkedések támogatása, különösen a kockázatokról szóló információk gyors átadásával az első vonalban működő vámhivatalok részére;

e) egyforma és egyértelmű tarifális besorolás biztosítása a Közösségben, különösen a laboratóriumok közötti koordináció és együttműködés javításával;

f) páneurópai elektronikus vámkörnyezet létrehozásának támogatása az interoperábilis kommunikációs és információcsere-rendszerek fejlesztésén, valamint a szükséges jogszabályi és igazgatási változtatásokon keresztül;

g) a meglévő kommunikációs és informatikai rendszerek karbantartása és adott esetben új rendszerek kifejlesztése;

h) olyan intézkedések meghozatala, amelyek támogatást nyújtanak a csatlakozásra felkészülő országok vámigazgatásai részére;

i) a harmadik országokban színvonalas vámigazgatások fejlesztéséhez való hozzájárulás;

j) a tagállamok és a harmadik országok – különösen az európai szomszédsági politika partnerországai – vámigazgatásai közötti együttműködés javítása;

k) közös képzés fejlesztése és megerősítése.

6. cikk

Munkaprogram

A Bizottság a 20. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden évben munkaprogramot határoz meg.

II. FEJEZET

A PROGRAMON BELÜLI TEVÉKENYSÉGEK

7. cikk

Kommunikációs és információcsere-rendszerek

(1) A Bizottság és a részt vevő országok biztosítják a (2) bekezdésben említett kommunikációs és információcsere-rendszerek működőképességét.

(2) A kommunikációs és információcsere-rendszerek a következők:

a) közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI);

b) a számítógépesített árutovábbítási rendszer (CTS);

c) a vámtarifarendszerek, különösen az adatterjesztési rendszer (DDS), a Kombinált Nómenklatúra (KN), az Integrált Közösségi Tarifarendszer (TARIC), az európai kötelező tarifális felvilágosítás rendszere (EBTI), a vámkontingensek és megfigyelések rendszere (TQS), a vámfelfüggesztésekre

vonatkozó információs rendszer (SUSPENSIONS), a mintakezelési rendszer (SMS), a feldolgozási eljárások információs rendszere (ISPP), a vegyi anyagok európai vámjegyzéke (ECICS) és a nyilvántartott exportőrök rendszere (REX);

d) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. április 13-i 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben [1] meghatározott, a biztonság megerősítésére vonatkozó rendszerek, beleértve a közösségi kockázatkezelési rendszert, az export-ellenőrzési rendszert (ECS), az import-ellenőrzési rendszert (ICS) és az engedélyezett gazdálkodókra vonatkozó rendszert (AEO);

e) a közösségi jogszabályok értelmében létrehozott, és a 6. cikkben említett munkaprogram által előírt bármely új vámügyi kommunikációs és információcsere-rendszer (beleértve az elektronikus vámrendszereket).

(3) A kommunikációs és információcsere-rendszerek közösségi elemei azok a hardverek, szoftverek és hálózati kapcsolatok, amelyek valamennyi részt vevő országban egységesek. A Bizottság az említett elemek működőképességének biztosítása érdekében a Közösség nevében megköti a szükséges szerződéseket.

(4) A kommunikációs és információcsere-rendszerek nem közösségi elemei magukban foglalják az e rendszerek részét képező nemzeti adatbázisokat, a közösségi és a nem közösségi elemek közötti hálózati kapcsolatokat, valamint azokat a szoftvereket és hardvereket, amelyeket az egyes részt vevő országok az e rendszerek teljes körű működéséhez egész igazgatásukra kiterjedően megfelelőnek tartanak. A részt vevő országok biztosítják a nem közösségi elemek folyamatos üzemeltetését és az ezen elemeknek a közösségi elemekkel való interoperabilitását.

(5) A Bizottság, a részt vevő országokkal együttműködve, koordinálja a (2) bekezdésben említett rendszerek és infrastruktúra közösségi és nem közösségi elemei kialakításának és üzemeltetésének azon aspektusait, amelyek azok működőképességének, összekapcsolhatóságának és folyamatos fejlesztésének biztosításához szükségesek. A Bizottság és a részt vevő országok minden tőlük telhetőt megtesznek az e célra megállapított ütemtervek és határidők betartása érdekében.

(6) A Bizottság vámügyi és attól eltérő célokra más igazgatási feladatot ellátó intézmények számára is hozzáférést biztosíthat a közös kommunikációs hálózat/közös rendszerinterfész (CCN/CSI) rendszerekhez. Az ezzel kapcsolatos költségek fedezésére pénzügyi hozzájárulás igényelhető.

8. cikk

Legjobb gyakorlatok összehasonlító elemzése (benchmarking)

A munkamódszerek, munkaeljárások vagy munkafolyamatok összehasonlítása formájában megvalósított összehasonlító elemzési tevékenységeket (benchmarking) – beleértve a legjobb gyakorlat meghatározását szolgáló közösen megállapított mutatókat – két vagy több részt vevő ország között lehet megszervezni.

[1] HL L 117., 2005.5.4., 13. o.

9. cikk

Szemináriumok és szakmai műhelyek

A Bizottság és a részt vevő országok közösen szerveznek szemináriumokat és szakmai műhelyeket, és biztosítják azok eredményeinek terjesztését.

10. cikk

Projektcsoportok és irányítócsoportok

A Bizottság, a részt vevő országokkal együttműködve, konkrét feladatok meghatározott időtartamon belüli elvégzésére projektcsoportokat, a koordinációs feladatok ellátására pedig irányítócsoportokat hozhat létre.

11. cikk

Munkalátogatások

(1) A részt vevő országok a tisztviselők számára munkalátogatásokat szerveznek. A munkalátogatások időtartama nem haladhatja meg az egy hónapot. Minden munkalátogatás egy konkrét szakmai tevékenységre irányul, és azt az érintett tisztviselők és igazgatások megfelelően előkészítik, majd pedig értékelik. A munkalátogatások érinthetnek operatív területeket, illetve irányulhatnak elsőbbséget élvező konkrét tevékenységekre.

(2) A részt vevő országok lehetővé teszik a látogató tisztviselők számára, hogy ténylegesen részt vegyenek a fogadó igazgatás tevékenységeiben. Ennek érdekében a látogató tisztviselőket felhatalmazzák arra, hogy végrehajtsák a rájuk bízott feladatokkal kapcsolatos tennivalókat. Amennyiben a körülmények megkövetelik és különösen a részt vevő országok jogrendszeri sajátosságainak figyelembevétele érdekében, a részt vevő országok illetékes hatóságai korlátozhatják ezt a felhatalmazást.

(3) A munkalátogatás során a látogató tisztviselőre feladatai ellátása során ugyanazon polgári jogi felelősségről szóló szabályok vonatkoznak, mint amelyek a fogadó igazgatás tisztviselőire érvényesek. A látogató tisztviselőkre ugyanazon szakmai titoktartási szabályok érvényesek, mint a fogadó igazgatás tisztviselőire.

12. cikk

Képzési tevékenységek

(1) A részt vevő országok a Bizottsággal együttműködve elősegítik a nemzeti képzési intézmények közötti együttműködést, különösen a következők által:

a) képzési normákat alakítanak ki, a meglévő képzési programokat fejlesztik, és szükség esetén fejlesztik a meglévő képzési modulokat, illetve olyan új, az e-tanulást alkalmazó modulokat dolgoznak ki, amelyek létrehozzák a tisztviselők képzésének a vámjogszabályok és vámeljárások teljes köréhez kapcsolódó közös magját annak érdekében, hogy a tisztviselők elsajátíthassák a szükséges szakmai képességeket és szaktudást;

b) adott esetben ösztönzik és hozzáférhetővé teszik a vámügyi képzéseket minden részt vevő ország tisztviselője számára, amennyiben valamely részt vevő ország biztosít saját tisztviselői számára ilyen képzéseket;

c) adott esetben biztosítják a közös vámügyi e-tanuláshoz és a vámügyi képzés irányításához szükséges infrastruktúrát és eszközöket.

(2) A részt vevő országok szükség esetén beépítik nemzeti képzési programjaikba az (1) bekezdés a) pontjában említett, e-tanulást alkalmazó közösen létrehozott modulokat.

A részt vevő országok gondoskodnak arról, hogy tisztviselőik megkapják azon alap- és továbbképzést, amely ahhoz szükséges, hogy közös szakmai képességeket és szaktudást szerezzenek a közös képzési programokkal összhangban. A részt vevő országok elősegítik, hogy a tisztviselők részesüljenek a programban való részvételt lehetővé tevő, kielégítő szintű nyelvtudás elsajátításához szükséges nyelvi képzésben.

13. cikk

Monitoring

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve meghatározza a közösségi vámjogi szabályozás azon területeit, amelyek monitoring tárgyát képezhetik.

(2) E monitoringot a tagállamok vámtisztviselőiből és a Bizottság tisztviselőiből álló közös csoportok végzik. Ezek a csoportok – tematikus vagy regionális szempontok alapján – a Közösség vámterületén belül különböző helyszíneket keresnek fel, ahol a vámigazgatások feladataikat teljesítik. A csoportok megvizsgálják a nemzeti szinten alkalmazott vámügyi gyakorlatokat, megállapítják a szabályok végrehajtásával kapcsolatban felmerülő nehézségeket, és adott esetben a teljes vámügyi fellépés hatékonyságának javítása érdekében javaslatokat tesznek a közösségi szabályok és munkamódszerek kiigazítására. A csoportok jelentéseit el kell juttatni a tagállamoknak és a Bizottságnak.

14. cikk

A program keretében szervezett tevékenységekben való részvétel

Amennyiben a 4. és 5. cikkben említett célok elérése szempontjából hasznos, a program keretében szervezett tevékenységekben részt vehetnek nemzetközi szervezetek, harmadik országbeli igazgatások, valamint a gazdasági szereplők és szervezeteik képviselői.

15. cikk

Információk megosztása

A Bizottság a részt vevő országokkal együttműködve kialakítja a program tevékenységei során nyert információk megosztását.

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Pénzügyi keret

(1) A program végrehajtására a 2008. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra megállapított pénzügyi keretösszeg 323 800 000 EUR.

(2) Az éves előirányzatokat a költségvetési hatóság a többéves pénzügyi kereten belül engedélyezi a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 37. pontjának megfelelően.

17. cikk

Kiadások

(1) A program végrehajtásához szükséges kiadásokat a Közösség és a részt vevő országok a (2)–(5) bekezdéssel összhangban viselik.

(2) A Közösség a következő kiadásokat viseli:

a) a 7. cikk (3) bekezdésében említett kommunikációs és információcsere-rendszerek közösségi elemei beszerzésének, kifejlesztésének, telepítésének, karbantartásának és napi üzemeltetésének költségét;

b) a részt vevő országok tisztviselőinek a legjobb gyakorlatok összehasonlító elemzésére vonatkozó tevékenységekkel (benchmarking), munkalátogatásokkal, szemináriumokkal és szakmai műhelyekkel, projektcsoportokkal és irányítócsoportokkal, valamint képzésekkel és a monitoringtevékenységekkel kapcsolatban felmerült utazási kiadásait és napidíját;

c) a szemináriumok és a szakmai műhelyek szervezési költségeit;

d) a külső szakértők és a 14. cikkben említett résztvevők részvételével kapcsolatban felmerült utazási kiadásokat és napidíjakat;

e) a képzési rendszerek és modulok beszerzésének, fejlesztésének, telepítésének és karbantartásának költségeit, amennyiben azok a részt vevő országokban egységesek;

f) az 1. cikk (2) bekezdésének h) pontjában említett bármely más tevékenység költségeit a program összköltségének legfeljebb 5 %-áig.

(3) A részt vevő országok viselik az alábbi kiadásokat:

a) a 7. cikk (4) bekezdésében említett kommunikációs és információcsere-rendszerek nem közösségi elemeinek beszerzési, fejlesztési, telepítési, karbantartási és napi üzemelési költségei;

b) tisztviselőik alap- és továbbképzésének és különösen nyelvi képzésének költségei.

(4) A részt vevő országok együttműködnek a Bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy az előirányzatok felhasználása a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban történjen.

A Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelettel [1] (a továbbiakban: a költségvetési rendelet) összhangban meghatározza a kiadások kifizetésére vonatkozó szabályokat, és közli azokat a részt vevő országokkal.

(5) A program pénzügyi támogatása fedezheti a program irányításához és céljainak megvalósításához közvetlenül szükséges előkészítő, monitoring-, ellenőrzési, pénzügyi vizsgálati és értékelő tevékenységhez kapcsolódó költségeket is, különösen a tanulmányok, értekezletek, tájékoztatási és közzétételi tevékenységek kiadásait, az információcserére összpontosító informatikai hálózatokhoz kapcsolódó kiadásokat, továbbá minden olyan technikai és igazgatási segítségnyújtási kiadást, amely a Bizottságnál felmerülhet a program irányításakor.

18. cikk

A költségvetési rendelet alkalmazhatósága

Az e határozat alapján a költségvetési rendelet VI. címe szerint nyújtott minden támogatásra vonatkoznak a költségvetési rendelet előírásai. Így különösen a támogatásokról a kedvezményezettel előzetes írásbeli megállapodást kell kötni a költségvetési rendelet 108. cikke szerint, valamint annak végrehajtási rendelkezései alapján, amelyben a kedvezményezett elfogadja az odaítélt előirányzatok felhasználásának ellenőrzését a Számvevőszék által.

19. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

Az e határozaton alapuló finanszírozási határozatok és bármely megállapodás vagy szerződés a Bizottság – beleértve az Európai Csalás Elleni Hivatalt (OLAF) – és a Számvevőszék által végzett pénzügyi ellenőrzés, illetve amennyiben szükséges, helyszíni ellenőrzés tárgyát képezik. Ezen ellenőrzéseket nem kell előzetesen bejelenteni.

IV. FEJEZET

EGYÉB RENDELKEZÉSEK

20. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot a „Vám 2013 bizottság” (a továbbiakban: bizottság) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

[1] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

21. cikk

Nyomon követés

A programot a részt vevő országok és a Bizottság folyamatosan közösen figyelemmel kísérik.

22. cikk

Félidős és végső értékelés

(1) A program félidős és végső értékelését a Bizottság felelőssége mellett kell elvégezni, felhasználva a (2) bekezdésben említett jelentéseket és bármilyen más releváns információt. A programot a 4. és 5. cikkben ismertetett célok szempontjából kell értékelni.

A félidős értékelés az eredményesség és hatékonyság szempontjából a program tartamának félidejében elért eredményeket, valamint a program eredeti céljainak további relevanciáját vizsgálja felül. Ezenkívül felméri a finanszírozási források felhasználását, valamint a nyomon követés és a végrehajtás területén elért előrehaladást.

A végső értékelés a program tevékenységeinek eredményességére és hatékonyságára összpontosít.

(2) A részt vevő országok a következő értékelő jelentéseket nyújtják be a Bizottsághoz:

a) 2011. április 1-jéig félidős értékelő jelentést, amelynek tárgya a program relevanciája, eredményessége és hatékonysága;

b) 2014. április 1-jéig a végső értékelő jelentést, amelynek tárgya többek között a program eredményessége és hatékonysága.

(3) A (2) bekezdésben említett jelentések és bármely más releváns információ alapján a Bizottság a következő értékelő jelentéseket nyújtja be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz:

a) 2011. augusztus 1-jéig félidős értékelő jelentést, valamint egy közleményt arról, hogy kívánatos-e a program folytatása;

b) 2014. augusztus 1-jéig a végső értékelő jelentést.

Ezeket a jelentéseket tájékoztatásul meg kell küldeni az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 253/2003/EK határozat 2008. január 1-jétől hatályát veszti.

Az említett határozat alapján folytatott tevékenységekhez kapcsolódó pénzügyi kötelezettségekre – teljesítésük pillanatáig – azonban továbbra is az említett határozat irányadó.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a határozatot 2008. január 1-jétől kell alkalmazni.

25. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2007. május 23-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
H.-G. PÖTTERING	G. GLOSER